



[REDACTED]

Uw brief van  
VIII/C4

Uw kenmerk

Ons kenmerk  
24.158/I/PN

Bijlagen

Betreft: identificatiekaart voor privé-detectives.

[REDACTED]

1. Ter zitting van 18 november 1992 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies, ontvangen op 19 oktober 1992, i.v.m. een ontwerp van ministerieel besluit betreffende de identificatiekaart voor privé-detectives.

Het betreft een ontwerp dat de modaliteiten vastlegt van de identificatiekaart die de privé-detectives, met toepassing van artikel 12 van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective, bij zich dienen te dragen tijdens de uitoefening van hun beroepswerkzaamheden.

Artikel 2, § 1, van de voornoemde wet stelt o.a. dat niemand het beroep van privé-detective mag uitoefenen of zich als dusdanig bekend maken indien hij daartoe niet vooraf vergunning heeft verkregen van de Minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de Minister van Justitie, en dat bij het verlenen van de vergunning aan de privé-detective een identificatiekaart wordt afgegeven, waarvan het model wordt vastgesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken.

2. Artikel 2, 1e lid, van het ontwerp van ministerieel besluit stelt dat de identificatiekaart waarvan de verschillende modellen als bijlage bij het besluit zijn afgebeeld enkel vermeldingen op de voorzijde bevat. Het gaat om de volgende vermeldingen:

- 1° hoofd: "Identificatiekaart privé-detective";
- 2° naam en voornamen van de houder, nummer identiteitskaart en adres van de vestigingsplaats;
- 3° een volgnummer van de kaart;
- 4° de vermelding van de geldigheidsduur: "geldig van -- tot --";
- 5° de vermelding "deze kaart is geen identiteitskaart";
- 6° een vetgedrukte letter "D".

Artikel 2, 2e lid, bepaalt dat op de linkerzijde van de kaart een pasfoto van de houder staat.

Artikel 2, 3e lid, is als volgt gesteld:

"De gegevens bedoeld in 1° en 4° van het eerste lid zijn in het Frans, het Nederlands en het Duits vermeld, met voorrang van de taal van de aanvrager. De andere gegevens zijn vermeld in de taal van de aanvrager."

In werkelijkheid, als we de bijgevoegde modellen 1, 2 en 3 onderzoeken, wil de Minister blijkbaar de gegevens van art. 2, 1°, (identificatiekaart - privé-detective) en van art. 2, 5° (deze kaart is geen identiteitskaart) in de 3 landstalen vermeld zien en de andere gegevens ofwel in het Nederlands ofwel in het Frans ofwel in het Duits.

3. Artikel 42 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken stelt dat de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen stellen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.
4. In haar advies 16.102 van 10 mei 1984 heeft de V.C.T. bij een onderzoek i.v.m. het invoeren van een nieuwe identiteitskaart geoordeeld:
  - dat de identiteitskaart een getuigschrift is dat wordt uitgereikt door het gemeentebestuur, een plaatselijke dienst;
  - dat zij, krachtens de taalwetten, eentalig moet zijn en naargelang van het geval gesteld zijn in de taal van het gebied (art. 14, § 1), ofwel in de taal die door de betrokkene wordt gewenst (art. 14, §§ 2 en 3, 20 § 1, en 26);
  - dat het gebruik van een andere taal dan deze voorgeschreven door de nationale wetgeving (i.c. het Engels) niet wettelijk is;

5. In haar advies 16.102B van 21 maart 1985 uitgebracht op vraag van de Minister van Binnenlandse Zaken, onderzocht de V.C.T. een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de identiteitskaarten.

Zij bevestigde haar advies nr. 16.102 van 10 mei 1984 en adviseerde dat:

- de nationale identiteitskaart in wezen een getuigschrift is afgeleverd door een plaatselijke dienst en dat zij volledig en uitsluitend moet worden opgesteld in de taal die naargelang van het geval door de artikelen 14, 20 en 26 van de gecoördineerde taalwetten wordt voorgeschreven;
- de bepalingen van het koninklijk besluit in ontwerp, die het gebruik voorschrijven van een andere taal dan voorgeschreven wordt door de nationale wetgeving, strijdig met de wet zijn;
- dat het, bij de huidige stand van de wetgeving, het ontworpen koninklijk besluit aan rechtsgrond ontbreekt en dat het moet worden voorafgegaan door een wijziging van de nationale wet en van het decreet.

6. Het koninklijk besluit van 29 juli 1985 betreffende de identiteitskaart (B.S. van 7 september 1985) dat nog steeds van kracht is, heeft geen rekening gehouden met de V.C.T.-adviezen 16.102 en 16.102B.

7. BESLUIT: De Commissie is van oordeel dat de identificatiekaart voor privé-detectives een getuigschrift is dat door een centrale dienst wordt uitgereikt en dat overeenkomstig artikel 42 van de voornoemde taalwetten uitsluitend moet zijn gesteld in die van de drie talen (het Nederlands, het Frans of het Duits), waarvan de betrokken particulier -i.c. de privé-detective- het gebruik vraagt.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]